

JOSEF ČÁP, Hořice:

Účel soudního odhadu.

Informativní sdělení.

Ve vyměřovacím řízení, týkajícím se dědické daně z pozůstalosti v pozůstalostním řízení soudně odhadnuté, trval dědic na tom, aby za základ vyměření daně dědické byl vzat soudní odhad, provedený v pozůstalostním řízení.

Dostalo se mu tohoto vyřízení:

Pokud nebyly dědické dávky pravoplatně vyměřeny, jest finanční úřad vždy oprávněn podle výslovného znění § 13 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 337 Sb. z. a n. zaříditi, aby poplatná cena byla vyšetřena posudkem znalců, když nepovažuje hodnoty uvedené v předloženém pozůstalostním výkazu za přiměřené a když nedojde v tomto směru k dohodě v rámci ustanovení § 54 poplatkového zákona ze dne 9. února 1850, čís. 50 ř. z. Hodnoty a ceny, zjištěné soudním odhadem při projednání pozůstalosti a k určení projednání pozůstalosti, nejsou pro finanční úřady nikterak závazné.

Pro finanční úřady jsou závazné pouze hodnoty zjištěné soudním odhadem, který byl proveden pro účely vyměření poplatků podle ustanovení § 52 citovaného poplatkového zákona č. 50/50 ř. z., anebo hodnoty zjištěné oceňovacím řízením, které bylo pro účely vyměření daně z obohacení (dědické nebo darovací) provedeno podle ustanovení §§ 12 až 17 min. nařízení ze dne 23. března 1922, čís. 111 Sb. z. a n., resp. podle §§ 13 až 21 cit. zákona č. 337/21 Sb. z. a n. Vaše tvrzení, že by oceňovací řízení podle cit. §§ 13 až 21 zák. č. 337/21 Sb. z. a n. bylo nepřipustné v případech, kdy byl při projednání pozůstalosti proveden soudní odhad, nemá žádnou oporu v zákoně ze dne 12. srpna 1921, č. 337 Sb. z. a n., nebo v jiných zákonech platných pro dědickou daň. Podle jasného znění citovaného § 13 zákona č. 337 Sb. z. a n. může finanční správa trvati na provedení oceňovacího řízení kdykoliv, jakmile sezná, že hodnoty uvedené v předloženém pozůstalostním výkazu jsou nepřiměřené, při čemž jest lhotejno, zdali tyto hodnoty byly dědici doznány místopřísežně anebo byly zjištěny soudním pozůstalostním odhadem.

Uveřejňujeme bez poznámek.

Dr. OTAKAR HANNA, Praha VII.:

Ještě k mému článku:

Nové předpisy o židovském majetku a praxe notářská.

S velikým zájmem přečetl jsem v předchozím čísle tohoto časopisu poznámky kolegy Jana Žaloudka k mému článku shora uvedenému. Musím ovšem pisateli dáti plně za pravdu, pokud jde o jeho právní názor, který též plně sdílím, že schválení Oberlandrata nepotřebuje kařdád dohoda dědická vůbec, nýbrž jen tehdy, jestliže zůstavitel nebo jedna z osob na jednání zúčastněných je Židem. Avšak v jednom

nemohu, bohužel, pisateli dáti za pravdu, totiž v tom, že bych ve svém článku v lednovém čísle byl interpretoval §§ 12 a násl. druhého prováděcího výnosu z 8. prosince 1939 k nařízení o židovském majetku tak, že „kařdád dohoda o dědictví potřebuje schválení Oberlandrata a že tudíž jest uzavřítí dohodu obdobně jako u osob nesvéprávných s výhradou schválení Oberlandrata.“ Kol. Žaloudek sám netvrdí, že tento můj názor byl expressis verbis projeven, avšak dovozuje svůj náhled na můj výklad pouze z toho, že expressis verbis netvrdím opak a že poté, co pravím, co v každém případě projednání pozůstalosti má se státi (t. j. dotaz soudního komisaře po arijském původu), bezprostředně bez jakéhokoli omezení tvrdím: „Dohoda o dědictví potřebuje schválení Oberlandrata.“ Zapomíná však, že mezi tím uvádím, že otázka, zda zůstavitel nebo některý účastník, je Žid, a odpověď musí býti zaprotokolovány. Ze smyslu slov plyne ovšem, že schválení Oberlandrata není u každé pozůstalosti při uzavření dědické dohody třeba, neboť dotaz soudního komisaře podle souvislosti slovní právě k tomu směřuje zjistiti, jde-li o pozůstalost, kde dědic neb jeden z účastníků je Žid, či nejde-li o pozůstalost takovou. Nenapadlo mne ovšem, že by pochybnosti zde mohly vzniknouti a že by se požadavek schválení Oberlandratem mohl vykládati jako pro všechny dědické dohody vůbec platný; též několik čtenářů mého článku mne ujistilo, že jim takové pochybnosti ani nevznikly. Připouštím ovšem, že svou stručnou dikcí by při zběžném čtení a neznalosti textu prováděcího výnosu určité pochybnosti vzniknouti mohly a proto slibuji, že se vynasnažím příště býti „více úplným“ a raději ještě zdůrazniti výslovně věci, které jako dané předpokládám.

Jsem v ostatním kolegovi Žaloudkovi velmi vděčen za jeho upozornění a jistě mi tyto řádky jako snahu po úplném odstranění event. pochybností u čtenářů nebude míti za zlé.

VĚSTNÍK SPOLKU KANDIDÁTŮ NOTÁŘSTVÍ

Upozorňujeme kolegy, že pravidelné měsíční schůze konají se napříště toliko první sobotu v měsíci o 8. hodině večerní v místnostech Autoklubu v Praze II., Lützowova ulice.

Upozorňujeme kolegy na přípis komise pro svobodná povolání při N. S., týkající se vstupu do této organizace a doporučujeme všem, aby zasláné přihlášky obratem vyplnili a vrátili. Splníte tím svoji stavovskou povinnost a podpoříte nás v našich snahách.

ZE DNE

Odbor „Plzeň“ spolku notářů konal v sobotu dne 13. dubna 1940 o 2. hod. odpol. v Městanské besedě v Plzni svoji řádnou výroční valnou hromadu, kterou za nepřítomného starostu odboru p. notáře JUDr. Václava Válka řídil náměstek starosty p. notář JUDr. Karel Motlík z Plzně. Pro správní rok 1940–1941 zvoleni byli starostou p. notář JUDr. Karel Motlík z Plzně, náměstkem starosty p. notář Otakar Kašlík z Plzně, jednatelem opět kandidát notářství Miloslav Matas z Plzně, pokladníkem opět p. notář JUDr. František Sláma z Blovic, zapisovatelem opět kandidát notářství JUDr. Pavel Našinec z Plzně a členem výboru bez funkce opět p. notář JUDr. Gustav Krütznér z Plzně. Revisory účtů zvoleni opět: p. notář Josef Krátký ze Strakonice a

kandidát notářství Václav Petera z Plzně. — Debaty o praktických případech z notářské praxe a o otázkách stavovských se zúčastnili přítomní páni notáři: Čepický z Přeštic, Dr. Janda z Plzně, Kašlík z Plzně, Dr. Korál z Horažďovic, Krátký ze Strakonice, Dr. Krütznér z Plzně, Dr. Motlík z Plzně a Dr. Sláma z Blovic, a přítomní kandidáti notářství: Matas, Dr. Paleček, Petera a Dr. Svoboda, vesměs z Plzně. — V uplynulém správním roce 1939—1940 konáno bylo celkem osm pravidelných měsíčních členských schůzí za průměrné návštěvy 10 členů.

KNIHY REDAKCI ZASLANÉ

Vyšel nový Seznam novin a časopisů pro rok 1940. Středoevropská výstřižková kancelář Argus, Smíchov, Smetanova 1, vydala „Seznam novin a časopisů“, vycházejících na území Protektorátu Čechy a Morava.

Jest rozdělen na dva díly: 1. abecední a 2. podle oborů.

Abecední část obsahuje název časopisu, adresu redakce, administrace, kolikrát časopis do roka vychází (zda denník, měsíčník atd.), předplatné ročně v korunách, cenu jednotlivého čísla, obor, do kterého časopis spadá, telefon atd.

Zevní úprava a vnitřní uspořádání jest velmi úhledné a přehledné. Obsahuje téměř 200 stran. Jest důležitou pomůckou pro nakladatele, vydavatele, průmyslníky, větší podniky, ministerstva a úřady, knihkupce atd.

Cena jest pouze 35 K včetně poštovného. Objednati možno u každého knihkupce anebo přímo v administraci: Středoevropská výstřižková kancelář Argus, Praha-Smíchov, Smetanova ul. č. 1.

Ve sbírce „Knihovna právnických aktualit Českomoravského Kompasu“ vyšlo jako svazek 4. dílko: „**Které říšskoněmecké právní předpisy platí v Čechách a na Moravě**“ z pera JUDr. Ladislava Svatošky, komisaře politické správy v ministerstvu vnitra.

Jak uvádí autor v předmluvě, jest spis založen na snaze, aby říšskoněmecké právní předpisy, platné v Čechách a na Moravě, byly soustavně podány v nástinu nového státoprávního uspořádání těchto zemí. Tomuto úkolu autor dostal, neboť v pěti hlavních kapitolách pod názvy: Pojem Protektorátu, Územní základ Protektorátu, Osobní základ Protektorátu, Výsostná práva, Výjimky z práva autonomie, zevrubně systematicky roztřídil a probral všechny příslušné říšskoněmecké předpisy a jich poměr k normám autonomním, a vyvodil důsledky tohoto prostupování právních řádů jak v oboru práva správního, tak v oboru soudnictví. Velmi cenná jest i kompilace literatury a pramenů, jichž autor použil, která bedlivému čtenáři otvírá nové možnosti studia nadhozených sporných právních otázek, které jsou dány touto velmi složitou právní materií; již samou důslednou systematickostí díla podařilo se autoru rozřešiti celou řadu otázek, které prima vista zdají se těžko řešitelné.

Dílo jest opatřeno též věcným rejstříkem a zaujímá celkem 111 stránek. Vydáno bylo nákladem Českomoravského Kompasu, tisk. a vyd. akc. spol., Praha, 1940, a cena brožovaného výtisku jest 20 K.

Čís. jed. 1277 n. k.

Notářské místo v Praze VII.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k obsazení nově zřízeného místa notářského v Praze VII., pro obvod mezi ulicí Kamenickou, ulicí u Sparty a ulicí nad Královskou oborou, se sídlem v Praze VII., současně též místa, které uprázdni se v obvodu komorním přeložením do Prahy VII.

Žádosti, opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. sprav. ze dne 31. října 1887, čís. 9172, podány buďtež do

30. dubna 1940

včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze, dne 11. dubna 1940.

President: Dr. Ponec v. r.

Čís. jed. 1181 n. k.

Pozvání

k řádné valné hromadě sboru notářů sborových soudů v Praze, Českých Budějovicích, Hradci Králové, Chrudimí, Jičíně, Klatovech, Kutné Hoře, Mladé Bolaslavi, Písku, Plzni a Táboře, která se bude konati v neděli, dne

28. dubna 1940

o 9½. hodině dopol. v restauraci „U Bumbříčka“ v Praze II., Vodičkova ulice, palác „Skaut“.

Pořad jednání:

1. Sdělení předsednictva.
2. Zpráva výroční.
3. Zpráva pokladniční za rok 1939 a návrh na stanovení komorního příspěvku pro rok 1940/41.
4. Zpráva přehližitelů účtů.
5. Volba funkcionářů komorních:
 - a) presidenta komory,
 - b) 8 členů výboru,
 - c) 4 náhradníků.
6. Volba dvou přehližitelů účtů.
7. Volné návrhy, které buďtež písemně opovězeny.

Poznámka: § 4 jedn. řádu: Sbor může se platně usnášeti pouze v tom případě, je-li kromě předsedy přítomno ještě alespoň 25 členů. K platnosti volby funkcionářů komorních vyžaduje se, aby hlasovalo nejméně 40 pánů členů kolegia buď osobně neb zasláním volebních lístků těch, kteří mají sídlo mimo sídlo komory (§ 129, odst. 2 n. ř.). — Volební lístky dlužno opatřiti podpisem a úřední pečeti (§ 129, odst. 2 not. ř.). — Jelikož účast při valných schůzích kolegia náleží ke stavovským povinnostem, upozorňují se pp. členové kolegia, že pouze závažná příčina může nedostavení se ke schůzi omluviti.

Notářská komora v Praze, dne 11. dubna 1940.

President: Dr. Ponec v. r.

Čís. jed. 1276 n. k.

Notářské místo v Klatovech.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k znovuobsazení místa notářského v Klatovech, uprázdněného suspenzí notáře Jana Řebíka, současně též místa, které uprázdni se v obvodu komorním přeložením do Klatov.

Žádosti, opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. sprav. ze dne 31. října 1887 čís. 9172, podány buďtež do

30. dubna 1940

včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze, dne 11. dubna 1940.

President: Dr. Ponec v. r.

Notářský koncipient, podle možnosti substitut, úplně spolehlivý a samostatný, zručný, mluví aspoň částečně německy, svobodný, přijme se od 1. VII. 1940. Nab. p. zn. „Sdělte podmínky“ do adm. t. l.

Kandidát substitut, úplně samostatný, zejména not. agendu dokonale ovládající, přijme se v dohledné době. Nabídky pod zn. „Český východ“ do adm. t. l.